

D Ó M U R

Héraðsdóms Norðurlands eystra fimmtudaginn 20. desember 2007 í máli

nr. S-307/2007:

Ákærvaldið

(Svavar Pálsson fulltrúi)

gegn

X

(Sigmundur Guðmundsson hdl.)

Mál þetta, sem dómtekið var þann 19. nóvember sl., er höfðað með ákæru ríkislögreglustjórans, útgefinni 26. september 2007, á hendur X,

„fyrir umboðssvik með því að hafa þriðjudaginn 29. ágúst 2006, misnotað aðgang sinn að gjaldeyrisviðskiptakerfi í Netbanka hlutafélagsins Glitnis, með því að nýta sér með kerfisbundnum og sviksamlegum hætti kerfisvillu í gjaldeyrisviðskiptakerfinu, sem var til komin vegna mistaka starfsmanna félagsins við forritun þess sem leiddi til þess að kaup- og sölugengi víxlaðist, og hafa þannig aflað sér kr. 348.592,59 með samtals 107 færslum á gjaldeyrisreikningum sínum nr. 565-38-710143 og 565-38-100089 þar sem hún í öllum tilvikum keypti dollara fyrir evrur og seldi síðan strax aftur fyrir evrur. Vegna kerfisvillunnar fékk ákærða í öllum tilvikum í þessum viðskiptum til sín þá fjárhæð sem undir eðlilegum kringumstæðum rennur til bankans í formi álags.

Telst þetta varða við 249. gr. almennra hegningarlaga nr. 19, 1940.

Þess er krafist að ákærða verði dæmd til refsingar.“

Verjandi ákærðu krefst aðallega sýknu af kröfum ákærvaldsins en til vara að refsing verði felld niður og til þrautavara vægustu refsingar sem lög leyfa. Þá krefst hann þess að sakarkostnaður verði greiddur úr ríkissjóði þ.á.m.hæfileg málsvarnarlaun hans.

I.

Samkvæmt rannsóknargögnum sendi Glitnir banki hf. kæru til ríkislögreglustjóra með bréfi, dags. 30. ágúst 2006. Í kærinni segir að þann 29. ágúst 2006 hafi starfsmenn Glitnis banka orðið varir við grunsamleg viðskipti með gjaldeyri í netbanka Glitnis. Þar hafi verið um að ræða einstakling sem keypti og seldi ítrekað dollara fyrir evrur. Við skoðun hafi komið í ljós galli í kerfum bankans sem leitt hafi til þess að viðkomandi hafi hlotið ólögmætan ávinning af færslunum. Í kærinni var verknaðinum lýst þannig að ákærði hafi farið inn í netbanka Glitnis hf. og valið millifærslu. Hann hafi lagt inn (keypt) dollara og tekið út evrur (selt). Netbankinn hafi gefið honum krossgengi (fjöldi dollara í einni evru, t.d. 1,2725 dollara fyrir eina evru). Segir svo í bréfinu að í öllum bankaviðskiptum kaupi viðskiptavinir gjaldeyri á herra verði en þeir selji gjaldeyri á. Þetta leiði til þess að viðskiptavinur tapi þessum mun kaupum hann og selji gjaldeyri á sama tíma. Ákærði hafi átt hundruð slíkra viðskipta á dag. Við venjulegar aðstæður myndi viðskiptavinur tapa verulegum fjárhæðum en vegna galla í kerfum bankans hafi þetta leitt til þess að hann hafi hlotið verulegan ólögmætan ávinning. Í gögnum málsins kemur fram að villan hafi falist í því að bankinn víxlaði kaup- og sölugengi í netbanka að uppfylltum ákveðnum skilyrðum. Skilyrðin hafi verið þau að fjárhæð hverra viðskipta væri ekki hærri en að jafngildi tveggja milljóna íslenskra króna, að viðskiptin væru á milli tveggja erlendra gjaldmiðla og að viðskiptaupphæðin væri slegin inn í svokallaðri mótmynt.

Í kæru Glitnis banka hf. kemur fram að nánari eftirgrennslan hafi leitt í ljós að nokkrir einstaklingar hafi um hríð nýtt sér þennan veikleika í kerfum bankans til þess að afla sér ólögmæts ávinnings af ítrekuðum færslum sem augljóslega hafi ekki haft viðskiptalegan tilgang. Um hafi verið að ræða fjóra einstaklinga sem allir séu viðskiptamenn útibús bankans á Akureyri, þar á meðal ákærða í máli þessu. Hún hafi á síðustu dögum framkvæmt á annað hundrað færslur og ætla megi að ávinningur hennar hafi verið á aðra milljón króna. Ólögmætur ávinningur hafi skapast á tilgreindum evrureikningi og dollarareikningi.

Jafnframt því að kæra háttsemi ákærðu var óskað eftir því af hálfu Glitnis að fjármunir á framangreindum reikningum yrðu kyrrsettir í þágu rannsóknar málsins og til þess að auka möguleika bankans á að endurheimta fjármunina í samræmi við heimildir í 78. gr. og 85. gr. laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála.

Að kvöldi 30. ágúst 2006 var ákærða yfirheyrð á lögreglustöðinni á Akureyri. Þann 31. ágúst sendi ríkislögreglustjórinn bréf til Glitnis hf. þar sem tilkynnt var um haldlagningu á 3.806,65 evrum á tilgreindum reikningi ákærðu í bankanum. Var þess krafist að bankinn afhenti efnahagsbrotadeild ríkislögreglustjórans umrædda fjármuni. Þann dag var ákærða aftur boðuð til skýrslutöku og henni kynnt framangreind ákvörðun um haldlagningu. Þann 21. september 2006 ræddi lögreglumenn við A gjaldeyrismiðlara hjá Glitni í því skyni að afla frekari upplýsinga og gagna vegna málsins. Ákærða var yfirheyrð að nýju þann 20. október 2006.

II.

Ákærða kvaðst vera rekstrarfræðingur að mennt og hafa unnið á [...] á Akureyri frá útskrift þar sem hún gegni starfi launafulltrúa. Hún kvaðst ekki hafa aðra reynslu af gjaldeyrisviðskiptum heldur en í tengslum við utanlandsferðir auk þeirra viðskipta sem urðu tilefni þessa máls. Hún lýsti atvikum svo að hún hefði stofnað gjaldeyrisreikninga í netbanka Glitnis og svo hafi hún millifært af evrureikningi yfir á dollarareikning og svo til baka yfir á evrureikninginn þannig að um nokkurs konar hring var að ræða. Þennan millifærsluhring hafi hún svo endurtekið í sífellu. Hún kvað þá hafa myndast ávinning í aðra áttina þar sem sá gjaldmiðill hafi staðið sterkar gagnvart hinum en þó kvaðst ákærða ekki muna hvar í ferlinu ávinningurinn myndaðist. Á þeim tíma sem atvik málsins gerðust kvað ákærða að sér hefði ekki fundist það grunsamlegt að unnt væri að hagnast með þessum hætti. Hún kvaðst ekki hafa átt viðskipti með gjaldeyri fyrir utan þann dagpart sem atvik málsins gerðust en kvaðst jafnframt hafa vitað að fólk væri að braska með gjaldeyri og hagnast á sveiflum í gengi þeirra og að hún hefði einfaldlega talið sig vera að gera það á þessum tíma. Ákærða kvaðst ekki hafa sjálf uppgötvað að unnt væri að hagnast á umræddum millifærslum heldur hafi maðurinn hennar, B, bent henni á þessa leið en hún kvað B sjálfan hafa verið búin að stunda sams konar millifærslur í nokkurn tíma áður en hún byrjaði sjálf. Ákærða kvaðst ekki hafa kannað það neitt sérstaklega staðið gat á þessum möguleika heldur kvaðst hún alltaf hafa treyst bönkum fyllilega og að ekki hafi hvarflað að henni bankinn væri að bjóða upp á einhverja vitleysu. Kvaðst ákærða hafa talið að hér væri um einhvers konar hagstæðan gengismun að ræða og það væri hennar heppni að hafa verið bent á þennan möguleika. Hún hafi því einfaldlega ætlað að reyna að millifæra sem mest á meðan gengismunurinn væri svona hagstæður. Ákærða tók þó fram að hún hefði aldrei lært neitt um gengi og hún hafi í raun verið að reyna að átta sig á ástæðum og aðstæðum á meðan hún sat við og millifærði enda sendi bankinn fólk ekki á námskeið áður en hann leyfi því að framkvæma slíkar færslur.

Aðspurð kvaðst ákærða hafa stofnað reikningana sem hún notaði á netinu. Hún minntist þess ekki að hafa þurft að staðfesta einhvers konar skilmála við stofnun reikninganna. Þá staðfesti ákærða að hafa undirritað yfirlýsingu til Glitnis banka um að hún afsalaði sér hugsanlegum ávinningi umræddum millifærslum.

Vitnið C, viðskiptafræðingur og fráfarandi aðstoðaryfirlögregluþjónn við embætti ríkislögreglustjóra gaf skýrslu fyrir dómi. Kvað vitnið kæru hafa borist frá Glitni banka hf. vegna viðskipta fjögurra einstaklinga með gjaldeyri í netbanka banks. Viðkomandi hafi verið taldir hafa misnotað aðgang sinn að netbankanum og hagnýtt sér villu í kerfum bankans til að hagnast með ólögum hætti. Á grundvelli kæru bankans og meðfylgjandi skjala hafi verið talinn vera rökstuddur grunur um afbrot og starfsmenn ríkislögreglustjórans hafi farið til Akureyrar og yfirheyrt hin grunuðu. Vitnið kvaðst hafa yfirheyrt eitt þeirra og verið viðstaddur yfirheyrslu yfir öðrum á síðari stigum málsins. Aðspurt kvað vitnið ákærðu öll hafa lýst því við yfirheyrslur að þau myndu skila peningunum til banks. Ákærði hafi einnig lýst því yfir við bankann. Aðspurt kvað vitnið D hafa sett saman framlögð yfirlit merkt ríkislögreglustjóranum. Hún hafi sinnt rannsókn málsins að mestu en borið ýmis atriði undir vitnið. Kvað vitnið það rétt að yfirlitin byggi á gögnum frá Glitni.

Aðspurt kvað vitnið upplýsingar um kerfisvilluna byggða á upplýsingum starfsmanna bankans, hún hafi ekki verið skoðuð sérstaklega þar sem enginn ágreiningur hafi verið um að hún hafi verið til komin með þeim hætti sem bankinn lýsti. Það hafi legið í augum uppi að um villu væri að ræða þar sem bankinn hafi á hverjum tíma verið að kaupa gjaldeyri á hærra verði en hann seldi hann, svo lengi sem ákvæðin skilyrði um fjárhæð og innslegna mynt voru fyrir hendi.

Kerfisfræðingar bankans hafi ekki verið yfirheyrðir. Vitnið kvað það rétt að þær skjámyndir af notendaviðmóti sem liggja frammi í málinu séu ekki nákvæmlega eins og þær skjámyndir sem blöstu við ákærða þegar hann átti viðskiptin.

Breytingin hafi hins vegar verið minni háttar og falist í því að nú væri búið að bæta einhverjum texta inn í skjámyndina, undir glugganum þar sem upphæð var slegin inn, eða fella út slíkan texta. Kvað vitnið lögreglu hafa kannað þetta atriði en ekki hafi verið unnt að útvega skjámyndir eins og þær voru áður.

Aðspurt kvaðst vitnið telja að það liggi fyrir að Glitnir hafi ekki orðið fyrir tjóni af þessum atvikum. Vísað er til þess að ríkislögreglustjórinn miði í sínum gögnum við gengi Seðlabanka Íslands og kveðst vitnið telja það sakborningum til hagsbóta að miða við sem lægst gengi.

Vitnið D, viðskiptafræðingur og lögreglufulltrúi við embætti ríkislögreglustjóra kvaðst fyrst hafa komið að málinu eftir að búið var að taka ákvörðun um að hefja rannsókn þess. Vitnið hafi þá verið sent ásamt fleiri starfsmönnum til Akureyrar til að ræða við þá sem samkvæmt kærinni höfðu stundað hin meintu ólögsmætu viðskipti. Vitnið kvaðst svo hafa tekið við umsjón rannsóknarinnar þegar á leið.

Vitnið kvaðst hafa tekið þátt í yfirheyrslum á Akureyri og hafi sakborningar verið yfirheyrðir tvisvar, fyrst að kvöldi þess dags sem 30. ágúst 2006 og svo aftur næsta dag. Vitnið kvaðst svo hafa farið aftur til Reykjavíkur og unnið þar rannsóknarvinnu en komið svo aftur til Akureyrar síðar ásamt C og þá yfirheyrð nánar alla þá sem kærðir voru.

Vitnið kvaðst hafa fengið í hendurnar gögn frá Glitni banka og úr þeim hafi hún unnið eigin gögn og yfirlit sem hún hafi borið undir sakaborningana í málinu og hafi þeir ekki gert neinar athugasemdir við vinnu hennar. Við vinnsluna kvaðst vitnið ekki hafa breytt neinu heldur hafi vinnslan einkum falist í að setja gögnin upp á skýrari hátt, bæði í þágu rannsakenda og sakborninga. Vitnið kvaðst við rannsóknina hafa óskað eftir nánari skýringum og gögnum frá bankanum og þá hafi A komið til hennar og skýrt málið nánar og um þann fund hafi vitnið svo ritað svokallaða eigin skýrslu. Þá kvað vitnið ekki hafa verið ágreining um atvik málsins eða um kerfisvilluna sjálfa.

Vitnið kvaðst ekki vita nákvæmlega um atvik sem varða haldlagningu fjár í málinu en kvað sakborninga hafa lýst því við fyrstu yfirheyrslur að þeir vildu skila fénu og peningarnir hafi allir enn þá verið til staðar.

Vitnið A kerfis- og hagfræðingur kom fyrir dóminn. Kvaðst hann hafa starfað við gjaldeyrismiðlun hjá Glitni banka og forverum hans í um 10 ár. Auk gjaldeyrismiðlunar kvaðst hann koma þar að tölumálum tengdum gjaldeyrisviðskiptunum. Ef upphæð gjaldeyrisviðskipta í netbanka nemi meira en sem jafngildi tveggja milljóna íslenskra króna sé ekki notað almennt gengi heldur gefi starfsmenn þá upp sérstakt gengi í hverju tilviki. Stafi það bæði af því að starfsmenn vilji fylgjast með stórum færslum sem geti haft áhrif á gjaldeyrisstöðu bankans auk þess sem gengi í stórum viðskiptum sé yfirleitt eilítið hagstæðara fyrir viðskiptavininn. Aðspurt um þá villu sem hér er til umfjöllunar kvað vitnið hafa komið upp villu í forriti þannig að kaup- og sölugengi hafi víxlast. Þetta hafi aðeins verið í ákveðnum tilvikum; aðeins þegar upphæð var undir tveimur milljónum og aðeins ef verslað var með gjaldeyriskross, ekki í viðskiptum með íslenskar krónur. Þá hafi kaupandi, við val á upphæð, þurft að slá inn svokallaða mótmynt. Í framangreindu tilviki hafi verið verslað með evrur fyrir dollara og aðeins hafi komið fram villa ef upphæð var valin í dollurum en ekki ef evrur voru valdar þar sem evra sé alltaf grunnmynt í viðskiptum milli evru og dollars á gjaldeyrismörkuðum.

Vitnið kvað bankann, í venjulegum viðskiptum, kaupa á lægra gengi en hann selur á. Einhverra hluta vegna hafi þetta snúist við í forriti bankans. Bankinn hafi verið að kaupa gjaldeyri en verðlagt hann eins og hann væri að selja. Ef mynt var keypt og svo seld aftur hafi myndast munur sem sat eftir hjá viðskiptamanninum. Viðskiptavinurinn hafi keypt á lægra verði en hann seldi á. Á venjulegum degi myndu menn tapa lítillga á því að kaupa og selja strax aftur. Slíkur hagnaður myndist ekki nema fyrir mistök. Menn hagnist ekki af venjulegum gjaldeyrisviðskiptum nema taka einhverja hættu. Undir eðlilegum kringumstæðum tapi menn á því að kaupa og selja á sama augnabliki. Hins vegar geti menn hugsanlega hagnast á gjaldeyrisviðskiptum með því að kaupa, bíða í nokkra daga og selja þá eftir gengisbreytingar.

Aðspurt um hvernig starfsmenn bankans hafi orðið varir við að eitthvað væri öðruvísi en það átti að vera kveður vitnið þá sem starfa við gjaldeyrismiðlun í bankanum hafa séð að viðskiptavinur keypti og seldi strax aftur nokkrum sinnum. Þar hafi verið um að ræða viðskipti sem námu meira en tveimur milljónum króna og því hafi þau komið til kasta þeirra. Vitnið hafi skoðað viðskiptin og séð að viðkomandi tapaði smá í hvert skipti þar sem hann keypti á herra verði en hann seldi á en gerði þetta þó ítrekað. Vitnið hafi ákveðið að skoða þetta betur og kannað gjaldeyrisreikninga viðkomandi. Þar hafi strax mátt sjá ótrúlegan fjölda færslna sem bentu til þess að eitthvað væri að. Vitnið hafi skoðað þetta nánar ásamt tölvufólki og lögfræðingum og smám saman hafi þau áttað sig á því hvað var að gerast. Í kjölfar þess hafi verið skoðað hvort fleiri hafi stundað samskonar viðskipti og komið í ljós að þrír aðrir viðskiptamenn hefðu gert það.

Vitnið kvað að unnt hafi verið að eiga viðskipti með svokallaða gjaldeyriskrossa, þ.e. á milli tveggja erlendra mynta án þess að íslenska krónan komi við sögu, í gjaldeyrisviðskiptakerfinu frá 12. desember 2005 og að allan þann tíma hafi villan verið í kerfinu. Slík kerfi séu prófuð en ekki sé hægt að útiloka villur með öllu. Almennt eigi viðskiptamenn þó að geta treyst því að slík kerfi virki rétt. Vitnið kveðst minna að á þeim tíma sem villan var inni hafi verið nokkrar færslur af þessu tagi af öðrum en þessu fjórum einstaklingum og tap bankans af því hafi alls numið

um hundrað þúsund krónum. Þar hafi ekki verið um að ræða ítrekaðar færslur sömu aðila heldur eðlileg viðskipti.

Aðspurt um hvort þeir einstaklingarnir sem um ræðir hafi hlotið að gera sér grein fyrir að þetta væri ekki í lagi kveðst vitnið telja það svo, í ljósi þess fjölda færslna sem um ræðir. Menn myndu ekki endanlega taka eftir því af einni færslu en eftir tvær færslur, eina í hvora átt, væri komin hærrí upphæð á reikninginn en byrjað var með og það væri augljóst þeim sem sæti við og framkvæmdi slíkar millifærslur.

III.

Ákærða hefur hér fyrir dómi viðurkennt að hafa þriðjudaginn 29. ágúst 2006, í gjaldeyrisviðskiptakerfi í netbanka Glitnis banka hf., með 107 færslum keypt dollara fyrir evrur og selt þær síðan strax aftur fyrir evrur og með því aflað sér kr. 348.592,59.

Er ákærðu gefið að sök að hafa með háttsemi sinni brotið gegn 249. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Segir þar að ef maður sem fengið hefur aðstöðu til þess að gera eitthvað sem annar maður verður bundinn við, eða hefur fjárreiður fyrir aðra á hendi, misnotar þessa aðstöðu sína, þá varði það fangelsi allt að 2 árum en allt að 6 árum séu sakir mjög miklar.

Ákærða krefst sýknu á þeim forsendum að háttsemi hennar brjóti ekki í bága við framangreint ákvæði hegningarlaganna.

Byggir ákærða sýknukröfu sína meðal annars á því að bankinn hafi, samkvæmt eigin skilmálum, rétt til að bakfæra einhliða þegar mistök verða. Bankinn hafi því ekki orðið bundinn af viðskiptunum og því skorti á að fullnægt sé skilyrðum 249. gr. hegningarlaganna.

Viðskipti ákærðu fóru þannig fram að hún valdi í heimabankanum að millifæra tiltekna upphæð af einum gjaldeyrisreikningi sínum á annan. Birtist þá yfirlit þar sem fram kom hvaða gengi byðist og var það þá ákærðu að ákveða hvort hún gengi að þeim kjörum. Ef hún valdi að greiða var millifærslan framkvæmd á því gengi sem boðið var. Verður að líta svo á að bankinn hafi gert henni tilboð sem hún samþykkti. Þegar hún samþykkti voru viðskiptin frágengin. Ákærða fékk umrædda fjármuni í sínar vörslur og gat þar með ráðstafað þeim að vild. Verður því að líta svo á að með samþykki ákærða hafi komist á samningur milli aðila sem er bindandi í samræmi við reglur um skuldbindingargildi samninga. Verður ekki fallist á að ákvæði í skilmálum Glitnis um rétt til að bakfæra þegar mistök verða haggi þeirri staðreynd. Slíkt ákvæði á vitanlega einkum við þegar mistök uppgötvast sem hvorugum aðilanum hefur verið kunnugt um áður en það getur ekki haft þau áhrif að háttsemi teljist refsilaus sem ella væri refsiverð. Verður því miða fullframningu brotsins við samþykki tilboðs og hafna þeirri málsástæðu ákærða að framangreindur áskilnaður bankans geti haft áhrif á það.

Ákærða byggir sýknukröfu sína einnig á því að hún hafi ekki haft ásetning til brotsins sbr. 18. gr. almennra hegningarlaga. Hún hafi stundað viðskiptin í netbanka sínum undir nafni þannig að engin leynd hafi hvílt yfir gerðum hennar. Hún hafi aðeins framkvæmt viðskipti sem bankinn hafi boðið upp á, hún hafi samþykkt tilboð bankans um tiltekin kjör. Henni hafi verið ókunnugt um að hagnaður hennar stafaði af mistökum hjá bankanum og því hafi hún ekki haft ásetning til misnotkunar á þeim.

Af gögnum málsins sést að viðskipti ákærðu gengu þannig fyrir sig að þann 29. ágúst 2006, klukkan 12:58 færði hún 1.000 dollara af tékkareikningi sínum inn á dollarareikning sinn. Klukkan 13:00 færði hún 1.000 dollara þaðan yfir á evrureikninginn, alls 783,64 evrur. Klukkan 13:02 keypti hún 500 dollara fyrir 389,29 evrur og seldi þá aftur á sömu mínútu fyrir 391,82 evrur. Þá keypti hún næst 900 dollara og seldi strax aftur, því næst 950. Klukkan 13:23 tók ákærða 30.000 íslenskar krónur út af tékkareikningi sínum og lagði inn á evrureikninginn 334,11 evrur og í kjölfarið hækkaði hún þá upphæð sem hún færði milli dollara- og evrureiknings í 1.400 dollara. Í kjölfarið færði hún nánast stöðugt milli reikninganna og hækkaði upphæðina lítillega í annarri hverri færslu, þ.e. keypti alltaf aðeins fleiri dollara en í næstu færslu á undan og seldi svo sömu upphæð. Í hvert skipti greiddi hún minna fyrir dollarana en hún fékk svo þegar hún seldi þá strax aftur. Ákærða millifærði nær stöðugt á þennan hátt til klukkan 15:48 þennan dag.

Fram er komið að bankinn gaf upp mismunandi gengi við kaup á dollurum fyrir evrur eftir því hvort upphæðin var tiltekin í evrum eða dollurum, sem ótvírætt benti til þess að ekki væri allt með felldu.

Ákærða er rekstrarfræðingur. Við yfirheyrslur lögreglu kvaðst hún ekki hafa sérþekkingu á gjaldeyrisviðskiptum en þekkja helstu hugtök eins og kaup- og sölugengi og hvernig slík viðskipti ganga fyrir sig. Fyrir dómi bar hún að hún hafi ekki byrjað strax að prófa viðskiptin þegar B, sambýlismaður hennar, skýrði henni frá þessum möguleika þar sem hún hafi talið að um einstæðar aðstæður væri að ræða sem myndu strax breytast aftur. Ákærða kvaðst ekki hafa velt fyrir sér hvaðan ágóði hennar kæmi, hún hafi alfarið treyst bankanum. Hún hafi helst talið þetta stafa af stöðu annars gjaldmiðilsins gagnvart hinum. Hún bar að B hefði velt þessu fyrir sér og rætt það við hana.

Eins og lýst er að ofan fékk ákærða, í hvert skipti sem hún færði milli evru- og dollarareikninga sinna, fleiri evrur fyrir dollara en hún hafði greitt fyrir þá örskömmu áður. Hagnaðist hún þannig á því einu að færa peninga viðstöðulaust fram og til baka milli reikninga sinna. Ákærða bar að þau B hefðu rætt um það hvernig gæti staðið á þessu. Þá bar ákærða einnig að hún hefði talið að um einstæðar aðstæður hafi verið að ræða sem myndu strax breytast. Það gerðist hins vegar ekki og nýtti ákærða sér þær aðstæður þá, samfellt í um þrjár klukkustundir

og aflaði með sér ágóða að fjárhæð kr. 348.592,59. Þó svo að ákærða hafi ef til vill ekki gert sér grein fyrir að háttsemi hennar varðaði refsingu, þykir við heildstætt mat á framangreindu sannað að það hefði ekki getað dulist henni að ágóði hennar væri tilkominn vegna mistaka bankans, enda verður ráðið af framburði hennar að henni þótti þetta ekki eðlilegt. Þá hafði ákærða aldrei samband við bankann vegna þessa, hvorki til að spyrjast fyrir um útskýringar né til þess að falast eftir umfangsmeiri viðskiptum í senn, en slíkt hefði óneitanlega verið mun eðlilegra heldur en að sitja klukkustundum saman framan við tölvu og færa smáar upphæðir fram og til baka milli reikninga sinna ef ákærða taldi um eðlileg viðskipti að ræða. Við heildstætt mat á framangreindu þykir sannað að ákærða hafi af ásetningi nýtt sér villu eða mistök í kerfi netbanka Glitnis h.f. í hagnaðarskyni, svo sem rakið er í ákæru.

Með vísan til alls þess er að framan er rakið þykir brot ákærðu sannað eins og því er í ákæru lýst og varðar það 249. gr. almennra hegningarlaga svo sem í ákæru greinir.

IV.

Samkvæmt vottorði sakaskrár ríkisins hefur ákærða ekki áður verið dæmd til refsingar. Við ákvörðun refsingar verður litið til þess að ákærða hefur skýlaust játað þá háttsemi sem henni er gefin að sök og samþykkt að skila öllum ágóða sínum til Glitnis banka hf. Þykir refsing ákærðu hæfilega ákveðin fangelsi í 1 mánuð en rétt þykir að fresta fullnustu refsingarinnar og skal hún falla niður að liðnum 2 árum frá uppkvaðningu dóms þessa haldi ákærða almennt skilorð 57. gr. laga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Enginn sakarkostnaður hlaust af rannsókn og rekstri málsins annar en málsvarnarlaun skipaðs verjanda ákærðu, Sigmundar Guðmundssonar hdl., sem þykja hæfilega ákveðin kr. 200.000- og er virðisaukaskattur þar innifalinn. Ber að dæma ákærðu til greiðslu þeirrar fjárhæðar í sakarkostnað. Við ákvörðun málskostnaðar var tekið tillit til þess að mál vegna sömu atvika og gegn sama aðila hafði áður verið rekið og flutt fyrir dómnum en var vísað frá dómi með úrskurði þann 19. júlí 2007.

Dómsuppsaga hefur dregist lítillega vegna anna dómarans.

Dóminn kveður upp Ásgeir Pétur Ásgeirsson dómstjóri.

D Ó M S O R Ð :

Ákærða, X, sæti fangelsi í 1 mánuð en fresta skal fullnustu refsingarinnar og hún falla niður að liðnum 2 árum frá uppkvaðningu dómsins haldi ákærða almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Ákærða greiði málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Sigmundar Guðmundssonar hdl., kr. 200.000- og er virðisaukaskattur þar innifalinn.

